

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Tudor Mîțu,
reprezentat de avocata Liliana Leanca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Tudor Mîțu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de
Poliție Criuleni, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat
prin acțiunile ilicite ale organului împuternicit cu examinarea cauzelor de
contravenții,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-481/24

NR. PIGD 2-20093871-01-2ra-15042024)

Recursul declarat după 01 septembrie 2023.
Acțiunea formulată împotriva unui pârât necorespunzător.
Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1) lit. a),b), e) din Codul de procedură
civilă nu constituie la caz temeii de admisibilitate a recursului.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. A. Brăgaru,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Cotorobai, M. Anton, I. Secrieru,

12 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 august 2020, Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 3 732 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces.

2. În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 august 2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) din Codul contravențional, pentru care i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1 500 de lei. Drept urmare a contestării, prin hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Criuleni, menținută prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată decizia agentului constator din 28 august 2017 prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției menționate, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

3. Totodată, a precizat că în rezultatul constatării ilegalității acțiunilor organului constator, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Criuleni cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată. Însă prin hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins acțiunea, motivând că la caz urmează să se adreseze în instanța de judecată în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 (în continuare Legea nr. 1545/1998) în coroborare cu art.384 din Codul contravențional. Astfel, din prevederile legale și constatările instanțelor de judecată, rezultă că anularea actelor ce au dus la sancționarea contravențională, îi acordă dreptul de a pretinde recuperarea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545/1998 în coroborare cu art.384 din Codul contravențional.

4. Reclamantul a afirmat că intentarea în privința sa a procesului contravențional și sancționarea, sunt acțiuni care în interpretarea CtEDO în

materie penală îi oferă dreptul să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acestea. Iar pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin erori ale organului responsabil cu examinarea cauzelor de contravenții, una dintre condiții este actul de reabilitare. Or, actele întocmite în privința sa de către agentul constatator, au fost anulate de instanța de judecată. De altfel, tragerea să la răspundere contravențională în baza art. 225 alin.(1) din Codul contravențional a fost ilegală. Astfel, i s-a încălcat dreptul de nu fi tras la răspundere contravențional (penală), fiind un drept fundamental prevăzut de Constituția RM și de Convenția Europeană, fiind încălcat și principiul prezumției nevinovăției. Aceste acțiuni i-au cauzat stări de frustrare, emoții negative, suferințe psihice, stres, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, pentru ce a solicitat repararea prejudiciului moral estimat la suma 10 000 de lei, care, în opinia sa, este echitabil în raport cu suferințele avute.

5. De asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate ca urmare a deplasării în instanțele de judecată, acordării asistenței juridice de către avocat, în total suma de 3 688 lei, precum și a pretins încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru examinarea prezentei cauze civile.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 265 lit.b) din Codul de procedură civilă, s-a încetat procesul civil în prezenta cauză.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

7. La 07 decembrie 2020, prin intermediul poștei terestre (f.d.57), Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate, restituirea cauzei în prima instanță spre judecare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

8. Prin decizia din 08 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul declarat de Tudor Mîțu și s-a casat încheierea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu restituirea cauzei spre judecare în fond în aceeași instanță și același complet de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin încheierea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea reprezentantului Ministerului Justiției al Republicii Moldova și s-au atras în proces Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni în calitate de intervenienți accesorii.

10. Prin hotărârea din 31 ianuarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Mîțu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,

intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Criuleni, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 14 februarie 2023, Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, a declarat apel împotriva hotărârii din 31 ianuarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 09 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, și s-a menținut hotărârea din 31 ianuarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

13. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că fiind investită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 31 ianuarie 2023, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Mîțu Tudor.

14. Examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele de fapt și de drept aplicabile speței date, instanța de apel consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, din următoarele considerente.

15. Redând prevederile art.53 alin.(2) din Constituția RM, art.1 din Legea nr. 1545/1998, noțiunea de acțiuni ilicite în sensul art. 2, art. 3 alin. (1) lit.a),b), c), d), e), f), alin.(2), art. 6 lit. a),b), c), d), art. 7, art. 13 din Legea nr. 1545/1998, instanța de apel a considerat întemeiată soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii. Respectiv a apreciat ca fiind irelevantă concluzia apelantului Tudor Mîțu cu referire la faptul că Ministerul Justiției, este pârâtul corespunzător în prezenta cauză. Or, potrivit art. 13 din Legea nr. 1545/1998, citat supra, compensarea prejudiciului material suportat de Tudor Mîțu în cadrul dosarului contravențional, urmează a fi efectuată din contul Inspectoratului de poliție Criuleni al Inspectoratului General al Poliției.

16. Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că, deși prin hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătorei Criuleni (menținută prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău), a fost anulată decizia agentului constatator al IP Criuleni din 28 august 2017 prin care Tudor Mîțu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin.(1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției, în prezentul litigiu, reclamantul/apelant a solicitat compensarea prejudiciului material (format din cheltuieli suportate în cadrul cauzei contravenționale), doar de la Ministerul Justiției, fapt care denotă

temeinicia concluziei primei instanțe, privind înaintarea acțiunii către un pârât necorespunzător.

17. În context, circumstanțele cauzei nu denotă aplicarea eronată a normelor legale de către prima instanță și instanța de apel a constatat că nu sunt temeiuri legale și temeiuri de fapt pentru a admite pretențiile reclamantului/apelant, și respectiv de a casa hotărârea primei instanțe, care de altfel este legală în fond.

18. Suplimentar, instanța de apel nu a reținut argumentele apelantului cu referire la hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru (devenită irevocabilă după decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție), deoarece după cum reiese din actul menționat (f.d. 23), Tudor Mîțu a solicitat doar repararea prejudiciului moral, iar instanța de fond a apreciat-o drept neîntemeiată, aplicând normele din Codul civil, dar și din Legea 1545/1998 în coroborare cu art.384 din Codul contravențional.

19. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel, instanța de apel a notat că în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art. 372 alin. (1) din Cod, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

20. Instanța de apel a mai menționat că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

21. În acest sens, din argumentele apelantului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or, apelul declarat nu conține probe sau argumente noi, în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

22. De asemenea, prima instanță a examinat pricina în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere

asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

23. Instanța de apel a considerat declarative argumentele apelantului ce țin de fondul cauzei, or, în circumstanțele descrise mai sus, argumentele invocate în apel nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 15 aprilie 2024, Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

25. În susținerea recursului, reiterând prevederile art. 432 alin.(1),(2) din Codul de procedură civilă, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată, din motiv că este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, iar interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Prin admiterea recursului, se va consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

26. În context, a citat prevederile art. 1, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 și a menționat că Legea nr. 1545/1998 expres prevede că anume Ministerul Justiției este organul (pârâtul) care reprezintă statul în instanța de judecată pe cauzele privind tragerea la răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și administrative de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, și nici de cum Ministerul de Interne, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratele de Poliție raionale, instanțele de judecată etc. Deși instanța de apel face referire la prevederile art. 13 Legea nr. 1545/1998, însă în articolul respectiv se indică doar din care buget va fi posibilă executarea hotărârii cu privire la repararea prejudiciului. Cine nu ar fi debitor al procedurii de executare, fiind organ al statului, în instanța de judecată va fi reprezentantul statului, care în cazul Legii 1545/1998 este anume Ministerul Justiției.

27. La 07 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și intervenienților accesorii copiile recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi,

posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d.197-199).

28. La 14 iunie 2024, Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

29. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

31. Recursul declarat de Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

32. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

- „(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.
(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

- „(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.
(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

34. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

- „(1) Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

35. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

- „(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a. recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 09 noiembrie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 15 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.181). Astfel, recursul depus este în termen.

37. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

39. Din analiza recursului declarat rezultă că, deși s-a citat art.432 alin.(1),(2) din Codul de procedură civilă integral, din textul literelor redade de la alineatul 1 al normei enunțate, s-a evidențiat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a),b), e), din Codul de procedură civilă, textul cărora a fost redat în exprimarea dezacordului cu decizia instanței de apel.

40. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate. Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

41. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

43. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurile menționate la art. 432 alin.(1) lit.d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, nefiind stabilite la caz anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța de apel.

44. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

45. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerat inadmisibil.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Tudor Mîțu, reprezentat de avocata Liliana Leanca, împotriva deciziei din 09 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc